

ל לחודש

קמה א תהלה לדוד ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד:
 ב בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: ג גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: ד דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך וגידו:
 ה דור כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיתה: ו ועוזו נוראתיך יאמרו (וגדולתיך)
 וגדולתיך אספרנה: ז וזכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו: ח חנון ורחום יהוה ונורא אפים ונגדל חסד: ט טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו:

שימוש תהלים

לפחד

תהלה לדוד (קמה, א): [שימוש תהלים לפרק קמה] טוב למי שקבל פחד. יאמר אותו ג"פ ואח"כ יאמר יושב בסתר ז' פעמים

זוהר תהלים

כל ימות דוד השתדל לתקן את הכסא ולהאיר פניה כדי שתגן עליו ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד (קמה, א): [זוהר ח"ב פ' וארא (דף כ"ח):] רבי יצחק פתח פסוק זה, (תהלים קמה) ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד. בא ראה, דוד כנגד דרגתו אומר, שכתב אלהי שלי. משום שרצה להעלות שכחו ולהכניס אותו לאור עליון להתערב זה בזה להיות הכל אחד, משום כך ארוממך אלהי המלך וגו'. ששנינו, כל ימות דוד השתדל לתקן את הכסא ולהאיר פניה כדי שתגן עליו, ויאר תמיד האור התחתון באור העליון להיות הכל אחד. וכשבא שלמה, מצא העולם שלם, והלבנה התמלאה, ולא צריך לטרח עליה להאירה. אות ט' טוב הוא טוב ה' לכף ורחמיו על כל מעשיו (קמה,

ט): [זוהר בראשית פ' בראשית (דף ל ע"ב)] וירא אלהים את האור כי טוב. שנינו, כל חלום שעומד בקיום של פי טוב, שלום הוא למעלה ולמטה. ראה אותיות, כפי דרכו כל אחד ואחד. ראה ט' - טוב לו, טוב לחלומו, שהרי התורה פתחה בו כי טוב. מאיר מסוף העולם לסוף העולם. ט' טוב. טוב הוא אור בשלמות. ט' תשיעי של הכל. אות שמאיר מעליון ראשית ונכלל בו ונעשה בסתר של נקדה סוד של י' שהיא נקדה אחת. ו' מכחו יצא. בו נעשו שמים. כשהסתיים בנקדה אחת ונגזו פנימה, האירה ב'. ממנה יצאו עליון ותחתון. עליון טמיר. התחתון גלוי בסוד של שנים, ועומד בכח שלמעלה. וזהו טו"ב. שלש האותיות הללו טו"ב נכללו אחר כך לצדיק העולם שכולל הכל למעלה ולמטה, כמו שנאמר (שם א) אמרו צדיק כי טוב. בגלל שאור עליון כלול בו,

—== זוהר תהלים ==—

שְׁמַעוֹן, בְּרוּךְ הַרְחֵמֶן שֶׁהִרְחִישׁ לָנוּ נֶס, שֶׁהָרִי כָּל מִי שֶׁמִּסְתַּכֵּל בְּזֶה כִּשְׁהוּא בְּקִיּוּמוֹ, אוֹ שֶׁהוּא מִסְתַּכֵּל בְּאָדָם, לֹא יִנְצֵל בְּיָדָיו. כָּל שֶׁכֵּן אִם יִקְרַב אֵלָיו. קָרָא עָלָיו, (תהלים צא) לֹא תִאָּנֶה אֵלָיִךְ רָעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאֶהְלֶךְ. וּבְכָל עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת שְׁלִיחוֹתוֹ, וְאֵין לָנוּ לְנֶהֱג בְּזִיוֹן בְּכָל מֵה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה. וְעַל זֶה כְּתוּב, (שם קמה) טוֹב ה' לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו, וְכְתוּב, יוֹדוּךָ ה' כָּל מַעֲשֶׂיךָ.

סוד שלוח הקן

טוֹב ה' לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו (קמה),
 (ט): [זוהר חדש מדרש רות (דף צ"ג):] אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה אָמַר רַבִּי יוֹסִי בֶּן קִיסְמָא אָמַר רַבִּי שְׁמוּאֵל, כִּשְׁבָרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, בְּרָא אוֹתוֹ בְּשִׁלְשָׁה קְשָׁרִים, וְהֵם חֲכָמָה וְתַבּוּנָה וְדַעַת, שְׁכַתוּב (משלי ג) ה' בְּחֲכָמָה יִסַּד אֶרֶץ כּוֹנֵן שְׁמַיִם בְּתַבּוּנָה בְּדַעַתוֹ תְּהוֹמוֹת נִבְקָעוּ. וְכָל הַקְּשָׁרִים בְּאָדָם. וְקָשַׁר הַתַּבּוּנָה שֶׁפָּקַע מֵהֶם, הַתַּפְּשֵׁט בְּשָׂר הַבְּרִיּוֹת, וּבְכָלֵם יֵשׁ הַשֶּׁכֶּל לְפִי דְרָכּוֹ. הָעוֹף הַזֶּה, כִּשְׁפוֹרֵחַ מְגוּזָלִיו וְנִשְׁלַח מֵעַל בְּנָיו, מִצְפָּצֵף וְהוֹלֵךְ, וְלֹא יוֹדֵעַ לְאֵיזָה מְקוֹם הוֹלֵךְ, נוֹדֵד לְאִבָּד אֶת עַצְמוֹ. וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכַתוּב בּוֹ (תהלים קמה) וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו, אֶפְלוּ עַל יְתוֹשׁ קֶטֶן בְּעוֹלָם, רַחֲמָיו עַל הַכֹּל. אוֹתוֹ הַמְּמַנֶּה עַל הָעוֹף מִתְעוֹרֵר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעוֹרֵר עַל בְּנָיו. אִז קוֹל יוֹצֵא לְפָנָיו וְאוֹמֵר: כִּצְפוֹר נוֹדֵדֶת מִן קִנָּה בֶּן אִישׁ נוֹדֵד מִמְּקוֹמוֹ. אִז הוּא מְעוֹרֵר רַחֲמִים עַל כָּל אוֹתָם הַהוֹלְכִים וְנוֹדֵדִים מִמְּקוֹם לְמְקוֹם, וּמֵאֲתֵר לְאֲתֵר

שְׁכַתוּב (תהלים קמה) טוֹב ה' לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו. לְכָל כְּתוּב, זֶה סֵתָם שֶׁל הַדְּבָר בְּשִׁבִיל לְהַאִיר יוֹם אֶחָד שְׁמַאִיר לְכָל, עָלְיוֹן עַל הַכֹּל. עַד כָּאֵן סֵתָם הַדְּבָרִים.

אֶפְלוּ נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים וְנִתּוֹשִׁים, וְאֶפְלוּ אוֹתָם שְׁנֵרָאִים מִחֲבָלֵי הָעוֹלָם, בְּכָלֵם כְּתוּב וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד

טוֹב ה' לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו (קמה),
 (ט): [זוהר ח"ג פ' אמור (דף ק"ח):] רַבִּי שְׁמַעוֹן הָיָה הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ, וְהָיו עִמּוֹ רַבִּי אֲלֶעָזָר וְרַבִּי אַבָּא וְרַבִּי חִיָּיא וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי יְהוּדָה. הִגִּיעוּ לְחֵרִיץ מִיָּם אֶחָד. הַחֲלִיק רַבִּי יוֹסִי בְּבִגְדָיו לְתוֹךְ הַמַּיִם, אָמַר, הַלְוָאִי שֶׁחֲרִיצֵי הַמַּיִם לֹא הָיו נִמְצָאִים. אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֲסוּר לָךְ! שְׁמַשׁ שֶׁל הָעוֹלָם הוּא, וְאֲסוּר לְנֶהֱג קְלוֹן בְּשִׁמְשׁוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכָל שֶׁכֵּן כִּשְׁהֵם מַעֲשִׂים שֶׁל אָמֵת שְׁנִמְצָאִים בַּהֲנַהֲגוֹת הַהִשְׁגָּחָה הָעָלְיוֹנָה. פָּתַח וְאָמַר, (בראשית א) וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד. וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה - סֵתָם, אֶפְלוּ נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים וְיִתּוֹשִׁים, וְאֶפְלוּ אוֹתָם שְׁנֵרָאִים מִחֲבָלֵי הָעוֹלָם, בְּכָלֵם כְּתוּב וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד, בְּלָם שְׁמַשִּׁי הָעוֹלָם, מִנְהִיגֵי הָעוֹלָם, וּבְנֵי אָדָם אֵין יוֹדְעִים.

עַד שֶׁהָיו הוֹלְכִים, רָאוּ נְחָשׁ אֶחָד הוֹלֵךְ לְפָנֵיהֶם. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְדָאִי זֶה הוֹלֵךְ לְהִרְחִישׁ לָנוּ נֶס. רִץ אוֹתוֹ נְחָשׁ לְפָנֵיהֶם וְנִקְשַׁר בְּאַפְעָה אֶחָד בְּקֶשֶׁר הַדֶּרֶךְ, הַסִּיטוֹ (גלחמו) זֶה אֶת זֶה וּמִתּוֹ. כִּשְׁהִגִּיעוּ, רָאוּ אֶת שְׁנֵיהֶם שׁוֹכְבִים בְּדֶרֶךְ. אָמַר רַבִּי

י יודיך יהוה כל מעשיך וחסדיך יברכוכה: יא כבוד מלכותך יאמרו

זוהר תהלים

הים. אדם משבח ומרומם את המלך העליון, והעוף מצפצף ומשבח את רבונו, שהוא האלה העליון. ומשום כך, למען ייטב לך. לא כתוב איטיב לך, אלא ייטב לך. אותו השלוח של הצפור שמשלח, שמעורר על העולם להיטיב לך. רבי בון קם והלך אליו, ומצא שהוא רבי ינאי הזקן, מן החברים. נכנס אצלו ונשקו בראש. אמר, כמו שנחמת את לבי, כך ינחם הקדוש ברוך הוא אותך. ישבו יחד.

ברכת פהנים דוקא על ידי הכהן מדת החסד וקדשת הלויים

וְחַסְדֵיךָ יְבָרְכֻכָּה (קמה, י): [זוהר ח"ג פ' נשא (דף קמ"ה):] אמר רבי יצחק, משום שאין שכינה שורה במי שלא נשא אשה, וכהנים צריכים יותר מכל שאר העם להשרות בהם שכינה. וכיון ששורה בהם שכינה, שורה בהם חסד, ונקראים חסידים, וצריכים לברך את העם. זהו שכתוב (תהלים קמה) וְחַסְדֵיךָ יְבָרְכֻכָּה. וכתוב (דברים לג) תְּמִיד וְאוֹרֵיךָ לְאִישׁ חַסִּידֶךָ. ומשום שכהן נקרא חסיד, צריך לברך. ומשום כך כתוב, דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו. מה הטעם? משום שנקראים חסידים, וכתוב וְחַסְדֵיךָ יְבָרְכֻכָּה. כה תברכו את בני ישראל אמור להם. כה תברכו - בלשון הקדש. כה תברכו - ביראה. כה תברכו - בענוה. אמר רבי אבא, כה תברכו - למדנו, הצדק הזה נקרא כ"ה, שכל הדינים מתעוררים מכ"ה

אחר. שבורי לב, שבורי כח. ומעורר רחמים על כל העולמות וחס עליהם, ועוזב את חטאי הנוודים ממקומם, וחס עליהם ועל כל העולם.

וַעֲלֵ כֵן אמר הקדוש ברוך הוא, אשרי הצפור בחוץ. והיא מעוררת רחמים על כל העולם. מי גרם לחוס על העולם ולעורר עליהם רחמים? אותו האדם ששולח אותה הצפור לצערה בשני גונים, כך מתעורר הקדוש ברוך הוא ומתמלא רחמים על כל אותם בעלי הצער, ועל כל אותם שנוודים ממקומם. ומשום כך, שָׁכְרוּ שֶׁל הָאָדָם הַזֶּה, מה כתוב בו? (דברים כב) לְמַעַן יֵיטֵב לָךְ וְהָאֲרֶכֶת יָמִים. קם רבי בון על רגליו, ושמח ואמר: ברוך הרחמן ששמעתי את הקול הזה, ואלמלא לא באתי לעולם אלא לשמע את זה - די לי! חזר אותו הקול כמו מקדם, פתח ואמר, (תהלים קד) מֶה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ ה' בְּלִם בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ וְגו'. כל העולם לא באים אלא בחכמה, והאדם התמלא בכל. שאר הבריות, בציור (בתוספת) של חכמה שִׁנְשָׂאָהּ בְּאָדָם.

וְאֵף על גב שכל הבריות כך, לא היתה בריה קלה לרדף אחר מעשה האדם כמו העוף. אדם בונה בנין לדוורו, והעוף בונה בנין לדוורו. אדם מביא מזון לבנו, העוף מביא מזון לבניו. אדם מרפא את המחלות בעשב, והעוף מרפא את המחלות בעשב. אדם אמן ועושה אגניות בים, והעוף נוטל גוזליו ומתקינם על חוף